

[Bertel Dahlgaard.]

Jeg glemte i mine bemærkninger før at sige, at det er en forudsætning for gennemførelsen af den lovgivning, der nu behandles her, og for adskilligt af den lovgivning, som følger efter af hele dette kompleks, at der gennemføres og at regeringen tiltræder — hvad regeringen har givet tilsagn om — et meget betydeligt forøget bidrag til amtens sygehusudgifter, meget betydeligere end det, der allerede er stillet forslag om. Jeg nærer ikke tvivl om, at man ude i landet vil se med fuld tilfredshed på det forslag, som det radikale venstre her har stillet.

Jeg er nødt til at gøre et par enkelte bemærkninger til det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Det ærede medlem sagde, at der var sikkert adskillige, der ville undre sig over, at jeg kunne medvirke til en, tekstilafgift. Ja, det er såmænd meget muligt. Jeg kan dog iøvrigt sige, at jeg har en gang før været med til at gennemføre en tekstilafgift, det var i 1940; under en ekstraordinær situation stemte jeg for den, og jeg havde så senere den glæde at kræve denne afgift afskaffet, da forholdene igen blev normaliseret; og den blev afskaffet. Det, det her drejer sig om, er også i en ekstraordinær situation at gennemføre en tekstilafgift; men der er jo det at føje til, hvad det ærede medlem godt kunne have gjort, at det beløb, hvormed tøjet beskattes, gives der erstatning for gennem sparebeviserne, den bundne opsparing, som vender tilbage med renter. Denne opsparing er det offer, som folketingset nu beder befolkningen om at bære.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke spurgte mig derefter, hvorvidt der blev et toldforlig mellem regeringen, socialdemokratiet og det konservative folkeparti. Det var dog egentlig et underligt sted at henvende sig med sådan et spørgsmål! Man kunne synes, at det egentlig var mere naturligt at spørge et af de to ærede partier om det. Ja, jeg kan virkelig ikke sige noget; jeg kan ikke tænke mig andet, end at begge parter er blevet fornuftigere i tidens løb, og i hvert tilfælde i øjeblikket synes det mig

ganske utænkeligt, at vi skulle stå overfor et omfattende konservativ-socialdemokratisk forlig om et af de vigtigste økonomiske spørgsmål; det synes jeg ikke talerne her i dag tyder på.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke var dernæst inde på, at der i kraft af denne tekstilbeskatning gennemførtes en 5 pct. toldbeskyttelse for skotøj. Jeg tror, den højtærede finansminister allerede har gjort opmærksom på, at det er helt hen i vejret, hvad det ærede medlem siger. Der gennemføres ikke allermindste forøget beskyttelse. De 5 pct., det ærede medlem taler om her, er en afbalancering af den forøgede udgift, som den indenlandske skotøjsfabrikation får, fordi læderet er beskattet. Hvis det ærede medlem en dag får tid til at undersøge disse spørgsmål og får lyst til at kende tingene, kan han læse derom i bemærkningerne til § 14 i lovforslaget om forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

Dernæst var det ærede medlem så venlig at sige, at vi kendte jo, hvordan det var med disse motorpenge, som var opkrævet og forlængst var brugt, ikke til vejene, men til alle mulige andre ting, fordi statskassen havde lånt dem; det var ganske på samme måde som med den bundne opsparing i 1950 og i 1951: pengene var brugt. Jeg er nødt til at sige til det ærede medlem, at der er ikke et sandt ord i det. (*Tholstrup*: Hvor er de henne?). Det skal jeg sige Dem: cirka halvdelen af disse penge har arbejdet i banker og sparekasser gennem nye udlån på forskellig måde siden dengang, og resten henstår på en bunden konto i nationalbanken. Det ærede medlem vil kunne undersøge det. Jeg skal forresten sørge for, at oplysninger herom bliver omdelt her i tinget en af dagene i forbindelse med tillægsbetænkningen over finanslovforslaget. På den bunden konto henstår 208 mill. kr. Altså, der er slet ikke noget om det. (*Tholstrup*: Hvor er motormillionerne?), Hør, var det nu ikke rigtigt, at jeg svarede på det, det ærede medlem havde spurgt om, og at jeg navnlig svarede på det, jeg har ansvaret for.